

IZKIRIMIRIAK

Lenengoko egazkada.—Egazkiña lurra itxi ta goratu danekoxe, lenengoz egan dagian andra batek azafatagana biurtu ta diñotso: —Andereño, zenbat metrora egaz dagigu? An becan gizonak ikusten dodaz, txiñurri antzeko. —Ez ha, andra; iru metrora goi egaz daigu oindiño, ta arek txiñurriak dozuz.

Adiñez nagusi.—Egia jakin nairik, txiñurriak aitari: —Esaidazu, aita, gura dodana egiteko noiz izango naz naiko andi?

Pitin baten ixillik eta aitak darantzutso: —Ez dakit, seme; iñor be ezta bizi izan ainbeste denpora.

Euli bat.—Gizona, ardangela batera joan da. Baso bete esne eskatu dau. Ekarri dautsoe. Esnetan euli bat dago.

Bar-zaiñari dei egin ta dirautso: —Entzuizu, lagun, ekarstazu urrengoan esnea baso baten eta eulia bestean. Nastu nei ba'ditut, neuk egingo dot.

Ume argiak.—Amak diño: —Baiña, Xabierto, zergaitik ez dautsozu mosu bat emon gura Karmele andereñoari?

—Kontuz ibilli bear dodalako; bestelan, zaplada ederra emongo leuskit, atzo aitari luzetu eutson antzekoa.

Arrisku barik.—Aitak: —Gazte, zatorkidaz noizik bein ikustera.

—Bearrez estu nabil, eta asti gitxi dot orretarako.

Zatoz, gizon; zatoz, bildur barik. Nire alaba guztiak senargei dun dira.

Eroan eziña.—Urlia etxetan ez dabe ondo alkar artzen andra-gizonak. Bazkalostean, asarre bizitan sartu dira oi lez, eta andreak gizonari: —Eta ilten azanean inpernura ba'oa, milla bider obeto.

—Txaldana, ez adi orren arduraz bizi. An be, neure etxean lez egongo nintzaken.

Azalpena.—Mozkorti batek: Egiz diñoat, urak orditu nok.

—Zelan urak?

—Bai; euri zaparrada asi zoan, eta andik iges egitearren, trabenan sartu ni.

Inpernua etxean.—Alabeak amari: —Ez, ama; erabagi sendoa artu dot aregaz ez ezkontzeko; ez dot nai, ezelan be.

—Zer jazo yatzue, ba?

—Begira: esan daustienez, Jaungoikoa dagoanik ez dau siñisten; ezta inpernurik be, ez ei dago.

—Ez egizu aintzat artu olakorik, alaba, ta ezkondu zaite. Ikusiko dozu, bion artean zelan erakusten dautsagun oker dabilleta.

Izar-jakintza saltzen.—Bere burua jakintzat eukon gazte batek, zarrago bati onela iñotsan egun lainotsu baten: Ikusten al dozuz an, mendian, odei andi areik?

—Bai, gazte.

—Olango odeiak, ba, zapatuz ikusten dozuzan guztietan ... urrengo eguna domeka dozu.

Ikusmena.—Taxi batek, besteari, topeka da ederra emon dautso.

—Zer dok au? —ots bigarrenko txoperrak—. Itsu al ago?

—Itsu, ta motorraren erdi-erdian jo au?

Zenbaketa berezia.—Goi-erortzailleen eskolan saio bat egitera doaz. Ikasleetako batek erakusleari itanduten dautso:

—Noiz arte... arte... zenbat... zenbatu... bear... ditut... tresna... au... zabaltzeko?

—Ik? —dirautso erakusleak—. Iruraino.

Bigarrena.—Andra batek bere lagunari: —Ezkontza ori, itzetik ortzerako maitezkoa izan ete zonan?

—Ez, bigarrenekoa, maite. Lenengo aldir senarrak emaztea ikusi ebanean, ez ei ekian neska gazte a milloi askoren jaube zoenik.

Ikasle argi bat.—Ume batek, futbol-jokua kalean amaitu ta bere-liburu pardeltxoan besapen dabela botikan sarturik, min-aringarri bat eskatzen dau.

—Baretzat dok, mutiko? —itandu eutson botika— zaiñak.

—Bai, jauna.

—Nun dok min?

—Oraindik ez dakit, ba; aitak ez daustaz oindiño eskolako notak ikusi.

Itzaldiak.—Kalean zear joiazan jakitun bi ta batek besteari:

—Atzo egin zenduan itzaldi bitartean, an ziran entzuleak sarritxo begiratzen ebezan euren erlojuak.

—Igarotako astean zuk egin zenduanean, barriz, ez begiratu bakarrik, astindu be egiten ebezan.

Bizkargi